

det vilde tjene til Sagens bedre og hurtigere Fremme, om Landstinget allerede paa det nærværende Stadium tog Beslutning om saadanne Tillæg til og Ændringer i Forslaget, hvorpaa det maatte mene at kunne gaa ind, og som maatte være egnede til at fjerne de Bansteligheder, som hidtil have hindret Forslagets Gennemførelse. Ved de Forhandlinger, der have været førte herom i Udvalget, er der opnaaet Enighed om at foreslaa nogle Ændringer i Forslaget.

Ved Landstingets Behandling af Forslaget i forrige Samling udstemtes tre Paragraffer, som fandtes i det, saaledes som det var vedtaget i Folketinget, og som gik ud paa, at visse af Forslagets Bestemmelser med nogle Væmpelser skulde gælde for Grundlovsdagen den 5te Juni og for Dage, hvor der foretages Balg til Folketinget eller af samtlige valgberettigede vælges Valgmænd til Landstingsvalgene, samt paa Helligdagene at tillade offentlige Forsamlinger og Forlystelser i større Udstrækning, end der er hjemlet ved Lov af 7de April 1876. Udvalget er gaaet ud fra, at Landstinget vil fastholde sin Modstand mod at optage de to sidstnævnte af disse Bestemmelser (om Valgdage og om Forsamlinger og Forlystelser paa Helligdage). Disse Bestemmelser vare heller ikke tiltraadte af Flertallet i det Folketingsudvalg, som havde haft Forslaget til Behandling. Derimod have vi ment at burde tilraade Landstinget at gaa ind paa at gøre Bestemmelserne i Forslagets §§ 1 og 3 gældende for Grundlovsdagen fra Kl. 12 Middag, saaledes som det var foreslaaet af Flertallet i det ovenfor omtalte Folketingsudvalg. Mod Realiteten af en saadan Bestemmelse kan der formentlig ikke rejses afgørende Indvendinger. Men ganske vist passer den ikke godt ind i en Ramme, hvis Grænser ved Lovforslagets Titel ere dragne med Hensyn til Folketirkens Helligdage. Man vilde dog formentlig lade sig altfor stærkt binde af et Formhensyn, hvis man af denne Grund vilde kræve, at de omspurgte Bestemmelser om Grundlovsdagen, deres An-

tagelighed forudsat, skulde henvises til Vedtagelse i en særlig Lov. Det stødende i disse Bestemmelser's Optagelse i nærværende Forslag turde være afværget, naar Lovens Titel forandres til „Lov om den offentlige Fred paa Folketirkens Helligdage samt paa Grundlovsdagen“. Med denne Forandring i Lovforslagets Titel og en derved foranlediget Redaktionsændring i Forslagets § 1, har Udvalget derfor troet at kunne indstille, at der indføres i Forslaget en ny § 4, ifølge hvilken Bestemmelserne i Lovens §§ 1 og 3 skulde gælde ogsaa for Grundlovsdagen, den 5te Juni, fra Kl. 12 Middag.

I Forslagets § 3, saaledes som dette i forrige Samling var vedtaget af Folketinget, fandtes der en Bestemmelse om, at Arbejdere i de af Indenrigsministeren fra Paragraffens almindelige Bestemmelse undtagne Virksomheder skulde have fri hveranden Søndag. Denne Bestemmelse udstemtes i Landstinget, idet man fandt den lidet forenelig med Undtagelsens Bjemed, at muliggøre uafbrudt Drift af saadanne Virksomheder, der ifølge deres Natur kræve en saadan. At en ufravigelig Regel om, at Arbejderne skulde have hveranden Søndag fri, vil komme i Strid med Bjemedet, maa nu vel fremdeles erkendes. Men det Spørgsmaal frembyder sig dog, om der ikke lod sig finde en Ordning, der lempede hin Regel paa en saadan Maade, at paa den ene Side Virksomheden ikke led Skade, paa den anden Side dog det i og for sig ønskelige Formaal, som hin Bestemmelse tilsigtede, ikke helt forspildtes. En saadan Løsning har Udvalget troet at finde ved at aabne Udgang for Arbejdsgiver og Arbejder til at træffe Overenskomst om Afvigelse fra Reglen om Frihed hveranden Søndag, naar Reglens Overholdelse under de givne Forhold vilde skabe Driften. Reglen vil herefter ikke blive ufravigelig, undtagen i de Tilfælde, hvor Virksomheden kan taale den. Men Fravigelsen kræver en Overenskomst mellem de to Parter og er derved overladt til deres egen frivillige Burdering af deres Interesser.